

sl

Predlogi 2016

Pogum usmiljenja

Skozi leto 2015 smo v Taizéju iskali poti za vključevanje v novo solidarnost; te so danes tako nujne. Povsod po svetu se pojavljajo nove oblike stisk – migracije, ekološke in socialne – ki so izziv za verujoče različnih verstev pa tudi za neverujoče.

Oboroženo nasilje povzroča razdejanje v imenu nehumane ideologije. Če želimo ostati razsodni, moramo nadaljevati »romanje zaupanja« kot pot za upiranje strahu, ki nastaja zaradi negotovosti. Še bolj nujno je, da tisti, ki iščejo – ali že živijo – globalizacijo solidarnosti, podpirajo drug drugega.

Med besnenjem nevihte je hiša, zidana na skali, ostala trdna (Mt 7,24-25). Svoja življenja želimo graditi na besedah Kristusa, da bo tako naša skala narejena iz nekaj osnovnih svetopisemskih resničnosti, ki so dostopne vsem: *veselje – preprostost – usmiljenje*. Brat Roger je vse to postavil v srce življenja naše skupnosti v Taizéju; omogočale so mu, da je nadaljeval tudi v težkih časih. Te resničnosti je vključil v skupnost, da se je lahko vračal k njim dan za dnem.

Te tri besede nas bodo vodile na našem potovanju skozi naslednja tri leta. V letu 2016 bomo pričeli z usmiljenjem, v istem duhu kot Leto usmiljenja, ki ga je oznanil papež Frančišek.

Evangelij nas kliče, da pričujemo o Božjem sočutju. Tukaj je pet predgovov, ki v nas prebujajo pogum usmiljenja.

f. Alois

Zaupajte sebe Bogu, ki je usmiljenje

*Ti pa si Bog, ki odpuščaš, milostljiv in usmiljen, počasen v jezi in obilen v dobroti.
(Neh 9,17)*

Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče. (Lk 6,36)

Glede na Sveto pismo je Bog usmiljen, z drugimi besedami milostljiv in dober. Skozi pripovedovanje prilike o očetu in njegovih dveh sinovih (Lk 15) nam Jezus kaže, da Božja ljubezen ni odvisna od dobrega, kar storimo; dana je brezpogojno. Oče ljubi sina, ki mu ostaja zvest skozi celo življenje. In že drži razprostrte roke tistemu, ki ga je zapustil, četudi je še vedno daleč stran.

Bog je ustvaril človeka po svoji podobi. »Bogu ste všečni s tem, ko nosite v sebi bogopodobnost. Imejte srce, polno milosti in dobrote, če želite biti odeti v Kristusa.« (Bazilij iz Cezareje, četrto stoletje)

Božja ljubezen ni samo za trenutek ampak za vedno. Z našim sočutjem smo lahko odsev te ljubezni. Kot kristjani delimo z drugimi verujočimi skrb, da vedno postavimo usmiljenje in dobroto v center naših življenj.

- Sprejmimo Božjo ljubezen. Bog nikoli ne zapira svojega srca pred nami in njegova zvestoba dobroti je naša stalna zaščita, tudi ko se spotaknemo zaradi krivde. Če opazimo, da smo se oddaljili od Boga, se ne smemo ustrašiti vračanja, da bi lahko položili svojega zaupanja vanj. Bog vedno prihaja, da bi se srečal z nami.
- Molitve ne smemo razumeti kot napornega iskanja, ampak jo raje sprejmimo kot trenutek, ko se ustavimo in zadihamo, da nas Sveti Duh napolni z Božjo ljubeznijo in nam omogoči, da nadaljujemo življenje usmiljenja.

Odpuščati spet in spet

Oblecite si čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. (Kol 3,12-13)

Tedaj je pristopil Peter in mu rekel: »Gospod, kolikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene? Do sedemkrat?« Jezus mu je dejal: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat. (Mt 18,21-22)

Božje odpuščanje nikoli ne zataji. Skozi svoje celotno življenje ter tudi na križu je Kristus odpuščal; nikogar ni obsojal.

Da bi vedeli, kaj nam je bilo odpuščeno, in da bi sami odpuščali – to je ena izmed najbolj osvobajajočih radosti. To je vir notranjega miru in vest o tem nam želi Jezus predati.

Cerkev, zbirališče vseh, ki ljubijo Boga, je poklicana, da se po usmiljenju preoblikuje. »Ko Cerkev posluša, ozdravlja in zbira, postaja to, kar najbolj žari – občestvo ljubezni, sočutja, varnosti, jasen odsev vstalega Kristusa. Nikoli oddaljena, nikoli v obrambni drži, osvobojena vseh stisk. Taka Cerkev lahko ponižno izžareva vero neposredno v naša človeška srca.« (Brat Roger)

Božje sporočilo odpuščanja ne sme biti uporabljeno za opravičevanje zla ali krivic. Nasprotno, sporočilo je tisto, ki nas osvobodi, da smo sposobni spoznati svoje napake, kot tudi napake in krivice okoli nas in v svetu. Na nas je, da naredimo prav, kar se da narediti prav.

- Poskusimo odpustiti – tudi sedemdesetkrat sedemkrat. Če je rana prevelika, moramo poskusiti iti naprej, korak za korakom. Preden se pojavi želja po odpuščanju, jo velikokrat prekriva senca krivic, ki smo jih trpeli.
- S svojo odprtostjo lahko pokažemo, da je Cerkev skupnost usmiljenja, brez diskriminacije do vseh okoli nas; s svojo gostoljubnostjo, z omejevanjem svojih kategoričnih sodb, z varovanjem zatiranih, s sprejemajočim in dobrotljivim srcem....

Približevati se situaciji stiske; sami ali z drugimi

Če daješ lačnemu, kar imaš sam rad, in sitiš revežu grlo, bo vzšla v temi tvoja luč in tvoja temina bo kakor poldan. (Iz 58,10)

Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim? (1Jn 3,17)

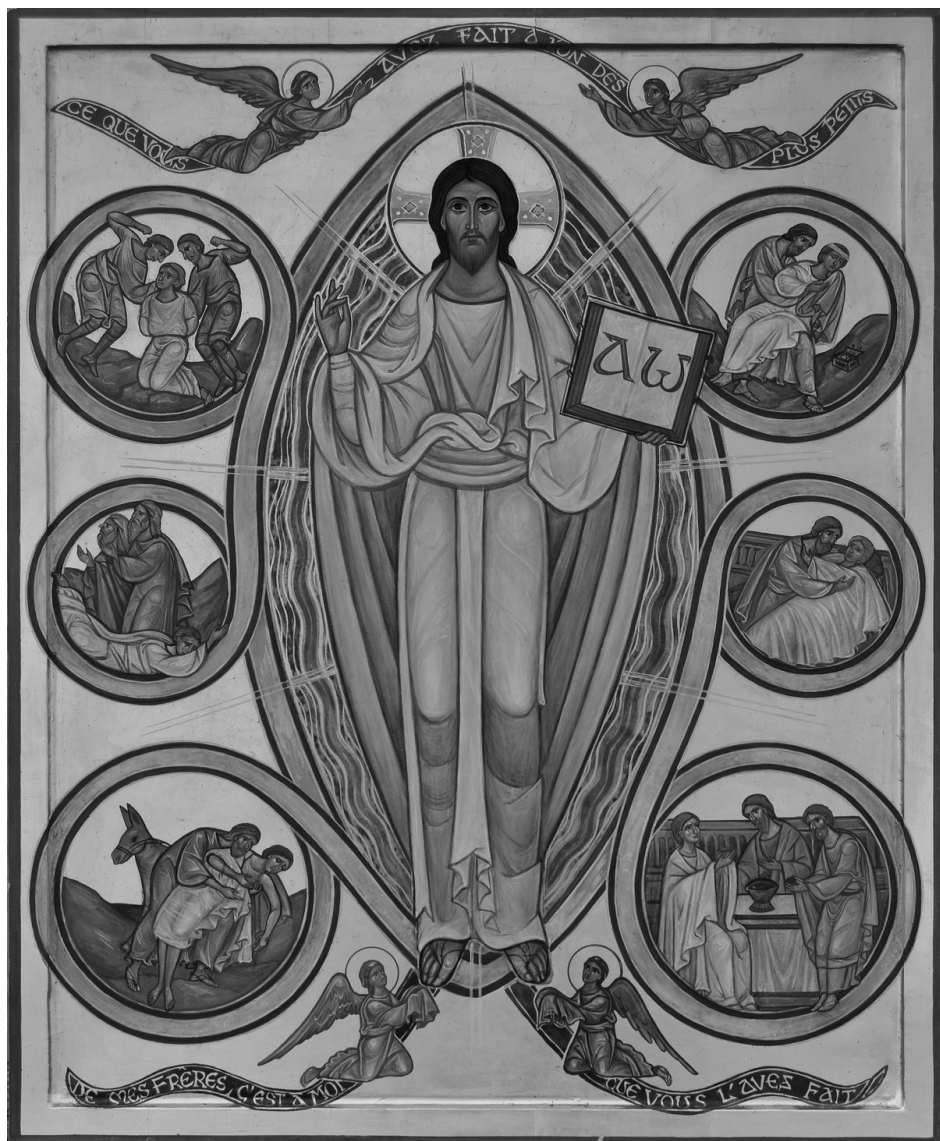
Ikona milosti prikazuje Kristusa, ki gleda na nas z ljubeznijo in nam pripoveduje zgodbo o dobrem Samarijanu (Lk 10): mož leži na pol mrtev ob robu ceste, mimo gresta tako duhovnik kot Levit, k njemu pa pristopi le tujec iz Samarije, ga oskrbi in ga pripelje v gostišče.

Usmiljenje odpre naša srca za težave drugih, za skrite oblike stisk, za materialno revščino ter tudi za druge oblike trpljenja: otroka, ki gre skozi težavno obdobje, družine v stiski, brezdomca, mladostnika, ki ne vidi več smisla življenja, starejšega osamljenega, pregnanca – kot tudi za tiste, ki nimajo dostopa do izobrazbe, umetnosti ali kulture.

V revnih je prisoten Kristus in upa na naše sočutje ter nam govori: »Lačen sem bil in ste mi dali jesti.« (Mt 25) »Iz sočutja Kristus nase prevzema trpljenje vsakega človeškega bitja. V svoji dobroti skrivnostno deli trpljenje, ki je v vsakem človeku do konca sveta.« (Maksim Spoznavalec, sedmo stoletje)

Ko smo v preizkušnjah ranjeni, Kristus poskrbi za nas. Njegov pogled naklonjenosti se razkrije v podobi nekoga, ki nam je blizu, včasih pa tudi skozi osebo, ki se jo prezira, kot na primer Samarijana v priliki.

- Upajmo se približati, sami ali z drugimi, situaciji stiske okoli nas, na naši poti. Usmiljenje ni čustveno ampak zahtevno, ne pozna meja. Zakon jasno postavi meje dolžnosti, medtem ko usmiljenje nikoli ne pravi: »Dovolj je; opravil sem svojo dolžnost.«

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · narejeno v delavnici sv. Janeza Damascana (Francija)

Ikona usmiljenja

Rekel je Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

(Lk 10,29-37)

Širjenje usmiljenja na socialne dimenzije življenja

Jaz sem Gospod, ki delam dobro, prav in pravično na zemlji. (Jer 9,23)

Oznani ti je, o človek, kaj je dobro, kaj Gospod hoče od tebe: nič drugega, kakor da ravnaš pravično, da ljubiš dobrohotnost in ponižno hodiš s svojim Bogom. (Mih 6,8)

V Božjem srcu vsa človeška bitja predstavljajo eno družino. Tako se usmiljenje razteza še v širše dimenzije.

Če želimo, da globalna solidarnost postane realnost, moramo ojačati mednarodne ustanove, ki demokratično postavljajo zakonodajo s ciljem, da bi zagotovili večjo pravičnost in ohranjanje miru.

Dolg revnih držav je velikokrat povzročen s strani mogočnejših držav in korporacij, ki izkoriščajo vire revnejših držav. Četudi se nam zdi nemogoče, da bi kaj spremenili, se moramo zavedati, da je odpustek teh dolgov pot k ponovni vzpostavitvi pravičnosti. V kontekstu, drugačnem od današnjih dni, nas Sveto pismo spomni: »Če tvoj brat poleg tebe obuboža in se ne more več vzdrževati, ga podpiraj, kakor da bi bil tujec ali gostač, da bo mogel živeti poleg tebe!« (3Mz 25,35)

Po celotnem svetu so ženske, moški in otroci prisiljeni zapuščati svojo domovino. Njihov beg v njih ustvarja motivacijo, ki je močnejša od vsake ovire. Bogate države se morajo zavedati, da nosijo del odgovornosti za rane zgodovine, ki so pripeljale do množičnih migracij, predvsem iz Afrike in Bližnjega Vzhoda.

- Pomembno se je zavedati, da prihod beguncev in migrantov sicer povzroča velike težave, vendar je hkrati tudi pozitivna priložnost. Tisti, ki trkajo na vrata držav, ki so bogatejše od njihovih, jih navdihujejo, da živijo v solidarnosti z njihovimi državami. Ali jim ne pomagajo pridobivati nove vitalnosti? S skupnim reševanjem izzivov, ki jih predstavlja val migrantov, si lahko države Evropske skupnosti povrnejo dinamiko, ki je v mirovanju.
- Iti moramo preko strahu do tujcev in kulturnih razlik. Tak strah je razumljiv – tisti, ki velikodušno sprejemajo begunce, so velikokrat utrujeni. Strah se ne bo zmanjšal s tem, da se ogradimo z zidovi. Iti moramo nasproti tistim, ki jih še ne poznamo. Namesto, da vidimo v tujcu grožnjo za naš standard ali kulturo, se raje vprašajmo, če ni nujno, da sprejmemo člane ene in iste družine ljudi?

Peti predlog

Usmiljenje za vse stvarstvo

Šest dni delaj, sedmi dan pa počivaj, da si odpočijeta tvoj vol in osel in si oddahneta sin tvoje dekle in tujec! (2Mz 23,12)

Šest let sej na svoji zemlji in spravljalj njene pridelke! Sedmo leto pa jo pusti, naj počiva in leži neobdelana. (2Mz 23,10-11)

V jeziku svojega časa nas Sveto Pismo vabi, da smo sočutni do okolja, da spoštujemo vsa živa bitja, da ne obdelujemo zemlje brez vsake previdnosti. Kristjan iz Mezopotamije je zapisal: »Sočutno srce ne more stati pri miru in gledati še najmanjšega zla ali žalosti v stvarstvu.« (Izak Sirski, sedmo stoletje)

Primarne žrtve ekoloških katastrof so običajno najrevnejši. Učinki klimatskih sprememb že sedaj silijo mnoge, da zapustijo kraje svojega bivanja.

Zemlja pripada Bogu, ljudje smo jo prejeli kot darilo. Zaupana nam je bila velika odgovornost: skrbeti za planet, ne pa upravljati njegovih virov. Zemlja je omejena in tudi ljudje moramo pristati na svoje omejitve.

Zemlja je naš skupen dom in dandanašnji trpi. V luči okoljskih katastrof, izumiranju celotnih vrst, ogroženi biotski raznovrstnosti ali masovnemu izginjanju gozda ni prostora za brezbržnost.

- Kako lahko izrazimo solidarnost s celotnim stvarstvom? Z določitvami, ki zaznamujejo naše vsakodnevno življenje, z resnim premislekom o naših dejavnostih z vidika potrošnikov ali državljanov, z zavestno odločitvijo za bolj preprost življenjski stil. Preprostejši način življenja je lahko vir veselja. Obstajajo ljudje, ki se odločijo za iniciative, kot je denimo postenje za okolje in pravico vsak prvi dan v mesecu. Taki koraki kažejo Božjo milost za vse in vsakogar, ki je del našega skupnega doma, Zemlje. To ni nekaj izbirnega, je pogoj, da lahko živimo na njej v sreči.

*V prihodnjih mesecih bomo na Taizéjski spletni strani in na naših socialnih omrežjih objavili pričevanja na temo »Predlogi 2016«. Z nami lahko delite svoje pobude in nam pišete na **echoes@taize.fr** in ostanete z nami v stiku skozi naslednje strani:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Skozi celo leto:

Vsak teden, od ene nedelje do druge, potekajo srečanja mladih, ki gredo k izvirom vere, da poglobijo svoje razumevanje Božje milosti ter da si ogledajo načine kako pričevati to milost skozi življenja, ki jih živijo.

Od 28. avgusta do 4. septembra

Teden namenjen mladim med 18. in 35. letom starosti ne glede na to ali so študentje, mladi zaposleni, prostovoljci ali brezposelni. Z deljenjem podobne življenjske situacije ali delovne izkušnje se lahko srečajo ter se pogovarjajo o svoji prihodnosti v luči vere.

Bukarešta 2016

Brat Alois bo z nekaj brati in 150 mladimi z različnih držav med 28. aprilom in 1. majem odšel v Bukarešto ter tam praznoval veliko noč skupaj z romunskimi pravoslavnimi kristjani (v letu 2016 je njihovo praznovanje velike noči en mesec po zahodni veliki noči).

Romanje sledi obiskom, ki so bili v Istanbulu (2013), Moskvi (2011), Moskvi, Minsku, Kijevu in Lvivu (2015).

Cotonou 2016

Po Johannesburgu (1995), Nairobiju (2008) in Kigaliju (2012) bo četrto srečanje mladih odraslih v Afriki potekalo v mestu Cotonou (Benin) med 31. avgustom in 4. septembrom.

Nova stopnja romanja zaupanja na Zemlji bo pripeljala skupaj tisoče mladih iz zahodne Afrike. V srečanju bodo našli priložnost za podporo drug drugemu v upanju za prihodnost Afrike.

To srečanje je odprto za sodelujoče tudi iz drugih držav Afrike ali iz drugih delov sveta, ki želijo odkriti ta del celine.

Srečanje v Cotonouju želi poudariti vitalnost, potencial mlajših generacij v Afriki, vrednote, ki jih ta zelo mlada celina lahko deli z drugimi.

Riga 2016-2017

39. Evropsko srečanje mladih bo potekalo od 28. decembra 2016 do 1. januarja 2017 v Rigi, v Latviji.

Za podrobnosti o različnih srečanjih pogledjte na www.taize.fr.